

Sto tisíc modrých sluncí

Jan Spálený

R: Sto tisíc modrých sluncí,
sto tisíc modrých sluncí,
sto tisíc modrých sluncí

1. Krásnej chlap s chytrou manželkou měli nový bydlení.
Tři navoněný pokoje, předsíň s ústředním topením.
2. Konečně zavlád pořádek, konečně ztichly hádky,
najednou plno lásky, večery byly krátký.
3. Nedávno zrovna o svátcích, pán vyřizoval poštu,
paní skládala pasiáns vedle sklenice moštu.
4. Z ložnice vběhlo dítě, nemělo žádný stání,
táhlo je lačně za sebou, zvalo je modrou dlaní.
5. V posteli kousek křídý, co upustil tam človíček
a po zdech čistých bílých sto tisíc modrejch sluníček.

R:

Seřezali dítě jak malýho pejska,
na obojek půjde, maminka si stejská

Seřezali dítě místo milování
Do kbelíku smyli slunce modrou dlaní.

R: